

NIEWOLNICZEK (1) *sb m*

N sg niewolniczek.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Dem. od „niewolnik” ‘człowiek pozbawiony praw osobistych, stanowiący czyjąś własność’; peior.:

*Szereg: »służka i niewolniczek«: służka y niewolniczek záprzedány nędzny/ Miałby wzgárdzić/
á bydź mi ták twárdo potężny? GosłCast 14.*

TG